

1. Een dag in Afrika

'Pap, pa-ap! Pap, kom gauw!'

Razendsnel springt papa op van zijn bureaustoel. Dat is de stem van Niels. Waar komt het geluid vandaan?

'Pap!' klinkt het nog eens. Papa hoort de schreeuw achter uit de tuin komen, vlak bij de koffieplantage. Deze kleine koffieplantage hoort bij de bloemenfarm waar papa de leiding over heeft.

Papa rent zijn kantoor uit, naar Niels toe. Wat is er gebeurd? Er zal toch geen slang zijn ...?

Als papa dichterbij komt, ziet hij Niels met een stralend gezicht staan springen en wijzen. Gelukkig! Hij is niet in gevaar.

'Kijk', wijst Niels naar de boom. 'Kijk pap!'

Even staat papa uit te hijgen. En dan ziet hij het ook. De boom zit vol kleine kameleons, waarschijnlijk net uit het ei gekomen.

'Hoe heb je die gevonden?'

'Nou, ik was gewoon een beetje aan het rondkijken in de tuin.'

'Jaja', lacht papa, 'gewoon een beetje kijken. Heb je daarom die stok bij je?'

'Die heb ik toch altijd bij me. Je weet nooit wat je tegenkomt', zegt Niels. 'Wat doen we met de kameleons?'

'Wat denk je? We laten ze gewoon in de tuin.'

Niels knijpt zijn ogen samen. 'En als er dan een slang komt of roofvogels hebben ze in de gaten? Dan worden ze opgegeten.'

'Daar is niets aan te doen. Je kunt ze moeilijk allemaal mee naar binnen nemen.'

'Eentje dan?'

'Nee jongen. Laat ze maar lekker bij elkaar. Ze horen in de natuur.'

'Ik ga gauw Emma roepen, zij wil ze vast ook zien.'

'Die is naar een vriendinnetje. Mama is net weggegaan om haar op te halen.'

'Dan wacht ik wel bij het hek.' En weg spurt Niels.

Papa loopt er in een rustiger tempo achteraan. Hij zucht. Wat moet dat worden? Hij denkt aan wat ze Niels en Emma moeten vertellen. Dat ze teruggaan naar Nederland.

Wat duurt het lang! Als ze niet opschieten, zijn de kameleons allang weg. Ongeduldig wroet Niels met zijn stok in het zand. Straks is Emma boos dat zij de kameleons niet heeft gezien.

Eindelijk ziet hij in de verte een stofwolk op de zandweg. Dat zullen ze wel zijn. Hij slingert zijn stok op de grond en rent de auto tegemoet.

Mama remt af als ze Niels ziet. 'Wat is er?' vraagt ze bezorgd door het open raampje.

'Kom Emma, er zijn jonge kameleons in de tuin! Het zijn er heel veel.'

Zijn zusje is de auto al uit en rent met Niels mee. Bij het hek pakt hij nog gauw zijn stok. Je weet maar nooit, misschien sluipt er wel een slang bij de boom. De slang is een vijand van de kameleon en die zal hij dus weg moeten jagen.

‘Wauw, Niels, wat zijn het er veel!’ roept Emma uit. ‘Wat goed dat je ze gevonden hebt. Je ziet ze bijna niet.’

‘Je moet gewoon goed opletten. Ik zag wat bewegen in de boom.’

Mama heeft ondertussen de auto geparkeerd en loopt naar papa, die weer aan het werk is gegaan in zijn kantoor.

‘Wat is er aan de hand?’ vraagt mama. ‘Niels was door het dolle heen.’

‘Hij heeft een boom vol met kameleons ontdekt, vlak bij de koffieplantage. Ga ook maar even kijken.’

Als mama wegloopt, zegt papa nog: ‘Wat moet dat worden?’

‘Ik weet het niet’, zegt mama bezorgd. ‘Maar we moeten het ze nu echt gaan vertellen.’

Het is donker op de veranda. Alleen een kleine olielamp brandt. Niels en Emma slapen. Papa en mama praten nog lang met elkaar. ‘s Avonds komt er meestal geen visite. Het is al vroeg donker en ze wonen zo afgelegen. Maar insecten zijn er genoeg. Gekko’s bewegen zich van de ene muur naar de andere. Duizendpoten en torren vinden geruisloos hun weg over de houten vloer en af en toe ontmoeten ze

een dikke spin die ook onderweg is. Een uil waagt zich op het hek. Soms klinkt de roep van een vogel. Voortdurend is het geluid van de krekels te horen en in de verte klinkt muziek uit een klein dorpje. Verder is er niets dan de stilte van de Afrikaanse avond.

Ze hebben hier tien jaar gewoond, maar willen nu terug naar Nederland. Papa heeft in Afrika wel een goede baan op de farm en ze hebben het hier naar hun zin. Maar ze verlangen ernaar wat dichterbij de familie te wonen.

Hoe zullen Niels en Emma reageren? Ze zijn hier geboren. Ze hebben zoveel ruimte en ze zijn de vrijheid gewend. Altijd zijn ze buiten en vooral Niels trekt eropuit, de natuur in. Het zijn echte Afrikaanse kinderen en nu moeten ze verhuizen naar Nederland ...

'Ik weet het niet', zegt papa ten slotte als ze naar binnen gaan. 'Doen we er goed aan?'